

У кожного з цих фільмів своя, знайдена режисером родзинка – серце історії, вловлений, відчутий і переданий колорит, явне або контрапунктне відчуття духу предків. В усіх фільмах, що здивували або привернули увагу і запам'яталися, – надважливим є погляд самого автора. Його ставлення до предмету, місця чи особи «дослідження». Коли ти як глядач зчитуєш режисерську філософію – не важливо, це «поетичне» документальне кіно чи публіцистичне, з яким ми зіткнулися більше у повному метрі. Врешті, переможцем у короткому метрі стала стрічка «Дівчина-кочівниця» іранської режисерки Рухолли Акбарі. На тлі безперервної гірської подорожі розповідається історія героїні з племені кочівників, яка всупереч проблемам, пов'язаних з традиціями, та загальноприйнятим уявленням про заняття дівчат спортом, досягає успіхів у кікбоксингу і намагається переконати сім'ю дівчат почати тренування. Звісно, фільм був знятий до подій спротиву громадянського суспільства в Ірані, але, попри традиційний та релігійний консерватизм гірських іранських кочових родин, тут відчувається легкий подих свободи та неминучих змін.

Член журі Себастьян Майсторевич з Австрії, експерт з цифрової історії й співзасновник громадської ініціативи Save Ukrainian Heritage Online – SUCHO, яка підтримує цифрове збереження української культурної спадщини, прокоментував вибір журі так: «Обрати одного переможця з такої скарбниці фільмів було неймовірно складно. Тому ми вирішили, що, окрім фільму-переможця, відзначимо ще два – спеціальними номінаціями. Першу відзначу ми присудили фільму «Зірка полину», який продемонстрував силу коріння та наслідки його знищення. Завдяки йому ми дізналися, що означає втратити не тільки свій дім і свою громаду, але навіть свій ґрунт».

Українська режисерка і сценаристка цього фільму Аделіна Борець – випускниця Варшавської кіношколи, – родом з Маріуполя. «Зірка полину» – її дебютна стрічка з історією з чорнобильської зони, яка також стосується родини Борець і натхненна її батьком, теж режисером. В центрі – баба Ніна (79 років) та її син Олександр (62 роки). Єдині, хто залишилися у поліському селі Малі Кліщі, заснованому ще у 1790 р. Ще у 1972-му тут було 200 дворів і 530 жителів. Тепер це «зона відчуження», й не тільки в цій місцині, а й між двома рідними людьми. Проте, завдяки незбагненному світлу і внутрішній силі головної героїні, фільм усе-таки сповнений віри і надії.

Другим було відзначено фільм французького режисера Вільмарка Валя – «Brave»/«Хоробра». Майстерно знятий і змонтований, він буквально про «голос предків», який кличе головну героїню – маму режисера – з європейської Франції на Гаїті: святкувати божество, якому служила покійна бабуся режисера – жриця вуду Мамбо. Композиційно, ритмічно, художньо – цей фільм заворює, як і сам обряд, як харизма головної героїні та її по-справжньому акторське існування у кадрі, хоча ти чітко усвідомлюєш, що це її природна сутність. «Хоробра» – серйозна заявка на повнометражний фільм. Екзотичні гени режисера у по-

Кадр з фільму «Я – шанс». Режисер Марк-Анрі Вайнберг.

єднанні з європейською кіноосвітою та явний талант обіцяють себе проявити дуже цікаво.

Засновниця, директорка та продюсерка кінофестивалю «ОКО» Тетяна Станева підсумувала: «Коли дивишся фільми нашої програми, розумієш, якою прекрасною та різноманітною є наша Планета, буквально поринаєш у мультикультурний світ народів, навчаєшся у них, співпереживаєш, порівнюєш, плачеш і смієшся разом із ними. Пізнаючи різні культури, збагачуєш свою. І саме фільми з усіх відомих людству мистецтв найкраще демонструють життя таким, яким воно є, тому що показують його зсередини. І врешті-решт доходиш думки, що ми всі – такі різні й разом з тим такі однакові. Війна в Україні навчила нас святкувати життя сьогодні, без спеціальних причин і приводів, без того, щоб відкладати свої бажання та мрії на завтра...»

Торунь-Київ

Кінорежисер Мішель Хазанавічус передав кошти Ізюму

Французький кінорежисер, лауреат премії Оскар Мішель Хазанавічус зробив внесок у розмірі 125 тисяч євро (приблизно 4,8 мільйона гривень) у Фундацію Олени Зеленської. Кошти спрямують на відбудову Ізюмської міської лікарні, яку частково знищили та розграбували російські військові¹.

Заява Netflix

Нещодавно Netflix заявив про підтримку українських кінематографістів – це 820 тисяч доларів і онлайн-навчання: 720 тисяч на фінансування девелопменту 48-ми проєктів та 100 тисяч на стипендії для 100 осіб².

¹ 11.01.2023. http://kino.24tv.ua/den-ukrayinskogo-kino-2022-chomu-ukrayinske-kino-tsinuyut-sviti_n2154253

² https://kino.24tv.ua/den-ukrayinskogo-kino-2022-chomu-ukrayinske-kino-tsinuyut-sviti_n2154253